

“పూర్ణమ్యుగారూ! పూర్ణమ్యుగారూ!”

“ఎవరూ ఆ నెలతక్కువ వెధవ? ఏమిటా పిలుపు?”

“నేనండీ... కూష్మాండ శాస్త్రిని”

“నువ్వట్లా శాస్త్రి... కొంచెంసేపలా ఉండు వస్తున్నామదిలో ఉన్నాలె”

“.....”

“ఆ ఏమిటా శాస్త్రి? ఆ పిలుపేమిటి! ఆ లోకమేమిటి! పిచ్చిపిలుపు నువ్వునూ. పూర్ణాలమ్మేమిటా నీ శ్రాద్ధం, చక్కహా పూర్ణమ్యుగారూ అనలేవు. యజ్ఞం చేసిన మా నాయనగారు నా భారసాల నాడు పెట్టిన అసలు పేరు ‘పూర్ణాహతమ్మ’. అంత స్వచ్ఛోచ్ఛారణ చేయలేని నీలాటి నాప సన్యాసులు మాత్రమే ‘పూర్ణమ్యు’ అనేవారు. నా చిన్నతనానే ఇల్లుపట్టిన మా పెద్ద మేనత్తకు నోరు తిరిగిచావక పూర్ణం అని పిలిచేది! అదీగాక నేను పూర్ణం బూరెలూ అవీ బాగా చేస్తానేమో అందుకని కొందరు నన్ను నా వెనుక ‘పూర్ణాలమ్మ’ గారంటారట నా మనవడు ఆమధ్య నాతో చెప్పేకై.

“.....”

“వాళ్లంటే ఏదో తెలియకో నోరుతిరిగి చావకో అంటున్నారనుకో నీకేం పొయ్యేకాలమొచ్చిందిరా నిన్ను పొయ్యిలో పెట్టా. అదీగాక కొంతకాలం వేదపాఠశాలలో అఘోరించినట్లున్నావుగా? నీ మొహం ఈడ్చా. ఆ పాఠాల సారమంతా యేమయ్యిందిరా?”

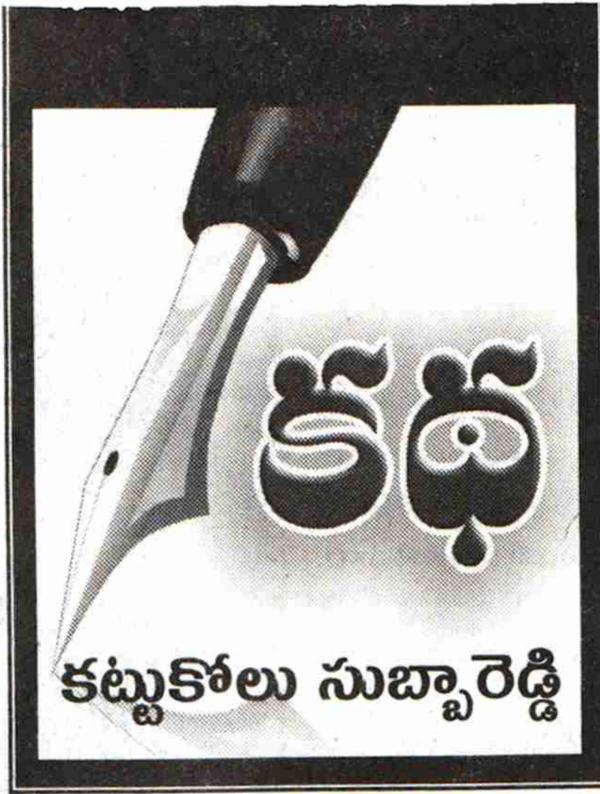
“అమ్మా! అమ్మా! ఇక ఆపుదురూ, మీ దీవెనలూ మీరూనూ, వినలేక వస్తున్నా. నేను పూర్ణమ్యుగారనే అన్నాను. మీకు పూర్ణాలమ్మలాగా వినిపించి ఉంటుంది. నేను ‘పూర్ణాలమ్మ’ అని ఎందుకంటానండీ?”

“ఒరే కూష్మం ఇప్పటికిప్పుడు ‘పూర్ణాలమ్మ, పూర్ణాలమ్మ’ అని రెండుసార్లన్నావు. మళ్లా నేనెందుకంటానండీ అంటూ దీర్ఘాలు తీస్తున్నావు. తిక్క వెధవా! వచ్చినపని చెప్పి చావు. అసలు గడచిన పక్షంరోజులుగా నీ కోసమే ఎదురుచూస్తున్నా. తీర్థయాత్రలకో నీ శ్రాద్ధానికో వెళ్లావని చెప్పారు. ఊళ్లోకి ఎప్పుడు తగలదుతావా అనిన్నూ... నా చేతికి ఎప్పుడు దొరుకుతావా అనిన్నూ, నీకు బడితపూజ ఎప్పుడు చేద్దామా అనిన్నూ... ఇంకా నీ బుర్ర రామకీర్తన ఎప్పుడు పాడిద్దామా అనిన్నూ చూస్తున్నాను”

“ఏం జరిగిందండీ అత్తయ్యగారూ? ఏదో జరిగే ఉంటుందిలేండి! లేకపోతే అంతలా విరుచుకుపడరు. నా మీద అలవిమాలిన కోపమొచ్చినట్లుంది? ఒళ్లు పెట్టుగా తిడుతున్నారు!”

“అత్తయ్యగారూ, దుత్తయ్యగారూన్ను. ఎదురుగా బాగానే అఘోరిస్తున్నావు, చాటుగానేమో చుప్పనాతి పనులు చేస్తున్నావు. అసలు నీలాటి పింజారీ వెధవని నమ్మటం నాదే తప్పు, అసలు నిన్ను నమ్మ...”

“నాకివ్వాలక బ్రతికి బట్టకట్టే యోగం లేనట్లుగా ఉందే మీ వరుస చూస్తుంటే! ఇంతకూ అనలేమయ్యిందండీ!”

“ఏమయ్యిందా? ఏ...మ...య్యం...ద...ని అడుగుతున్నావా? ఎంత గుండెలు తీసిన బంటువురా? మా కాముడి జతగాడితో ఏమేమి చెప్పావో అప్పుడే మరిచావా?”

“మీ మనవడి జతగాడా ఏదీ ఆ పార్కుడా వాడనలే అపార్కుడండీ మీతో ఏమీ చెప్పి చచ్చాడో ఏమి పాడో, అదిప్పుడు నా చావుకొచ్చింది, అయినా నేనేం చెప్పతానూ? ఎందుకు చెప్పతానూ? మీరే చెప్పండి”

“ఎందుకా! పార్కుగాడికి తెలిపిన విషయమేదయినా మరుక్షణం వాడు మా కాముడికి చెప్పతాడు. కాబట్టిన్నీ వాడి మాట వీడు ‘తూచా’లు తప్పక వింటాడు కాబట్టిన్నీ ఇంకానేమో... అయినా అబద్ధాలు చెప్పకొరేయ్. ఇప్పు”

పూర్ణాలమ్మ

టికే ఆరుగురాడ పిల్లలున్నారు. పెళ్లిళ్ల పేరయ్య మా కాముడుకి తెచ్చిన సంబంధాలు నీవు చెడగొట్టాలని చూడలేదూ? చెడగొట్టేవేకాదూ? అమలాపురం నుంచి ఏడు వారాల నగలతో పిల్లనిస్తామని వచ్చిన వాళ్లపిల్లకు ఏడువారాల కడుపని చెప్పలేదూ? భీమవరం పిల్లకు బొల్లి అనీ, నిడదవోలు పిల్లకు నత్తి అనీ, పార్కుగాడికి చెప్పలేదూ?”

“ఆరుగురాడ పిల్లలెక్కడండీబాబు! ముగ్గురే కదండీ! నా ప్రాణానికి మళ్లా ఇదొక తంటా తెస్తున్నారు. మీరు వేస్తున్న ఈ అభాండం కాస్తా ఆ నోట ఆ నోట మా ఆవిడకు గానీ చేరిందా నా పని గో..హో..విందా, అది అనలే దూర్వాస సంతతికి చెందినది కూడానూ!”

“ఒరే కూష్మం పెళ్లికూతుళ్ల గురించి నేను చెప్ప

తోంటే ఆ సంగతి విడిచి మాటవరుసకు ఆరుగురాడ పిల్లలన్న దాన్ని పట్టుకుని వేల్చాడుతావేంరా! అసలు విషయాన్ని దాటేయ్యడానికిగానూ ఎత్తువేస్తున్నావన్న మాట?”

“అదా...అదీ...అదికాదండీ...”

“ఏది కాదురా? ఏది కాదు. అంటువెధవా. చంపేస్తా నోరేయ్. నోరు ముయ్యి ముందు. ఒరే ముందు నోరు ముయ్యి. ఒరే ముయ్యి నోరు ముందు...”

“పూర్ణమ్యుగారూ, మీ మాటల పోడిమి చూడగాచూడగా మీ పక్షీయులెవరో ఘనాపాఠీలని అనిపిస్తోంది సుమండీ”

“మధ్యలో ఈ ఘనాపాఠీల గొడవేమిటా? తప్పించుకోవాలని చూస్తున్నావా! అలా కుదరదు. ఈవేళ అటో ఇటో తేలిపోవాలి”

“తేల్చుదురు గానీలెండి.. దానిదేముంది! ముంది మాట చెప్పండి. మీ పూర్వీకులెవరూ ఘనాపాఠీలో, ఇతరత్రా వేరే శాస్త్ర పండితులో కాకుంటే మీ మాటలో వినిపిస్తున్న చిత్రమైన ఆ నాదం, తూగూ, ఆక్రమమైన వరుసా ఎలా వస్తాయి చెప్పండి. పెద్దవారెవరో వేదశాస్త్రాలో, మంత్రశాస్త్రాలో పాఠం చెప్పుకునేటప్పుడో, వల్లె వేసేటప్పుడో చర్చించేటప్పుడో మీరు తరచుగా గానీ అధవా ఆడపాదపాగానీ అవి విని ఉంటారు. మీకు తెలియకుండానే మీ మాటలలో ఆ ధోరణి బహుళంగా కనిపిస్తుంది. వినిపిస్తోంది కూడాను. మీ తిట్లలో కూడా ఓ స్వరం వినిపిస్తుంది. అందుకు మీ పూర్వీకులు ఘనాపాఠీలని అనిపిస్తుందని అనగలిగానున్నండీ. కాదంటారా చెప్పండి”

“ఒరే అండం ఎలాగయినా నువ్వు గడుసు వెధవవి. ఎలాగో ఓలాగ మా పూర్వుల పాండిత్య ప్రతిభా విశేషాలు తెలుసుకొని ఉంటావు. ఇప్పుడా విషయాలు డొంక తిరుగుడుగా ఏకరువు పెడుతున్నావు. నిన్ను నమ్మకూడదు బాబూ!”

“అంతేలేండి. నిజం చెపితే నిష్కారమంటారు. ఇంకా సేపాగితే నేను మిమ్మల్ని పొగుడుతున్నానని అన్నా అంటారు”

“ఓరి నీ ఇల్లు బంగారంగానూ, నేనలా ఎందుకంటానా కూష్మం, నీ సంగతి చిన్నప్పటి నుంచీ నేనెరుగనిదే మన్నా ఉండి చచ్చింది గనుకనా! నువ్వు గుడ్డల్లెకుండా గోళ్ళికాయలాడే దగ్గర నుంచీ కరణంగారి తోటలో మామిడికాయలు తెంపుకు పోవడం, ఆ లక్ష్మణాచా

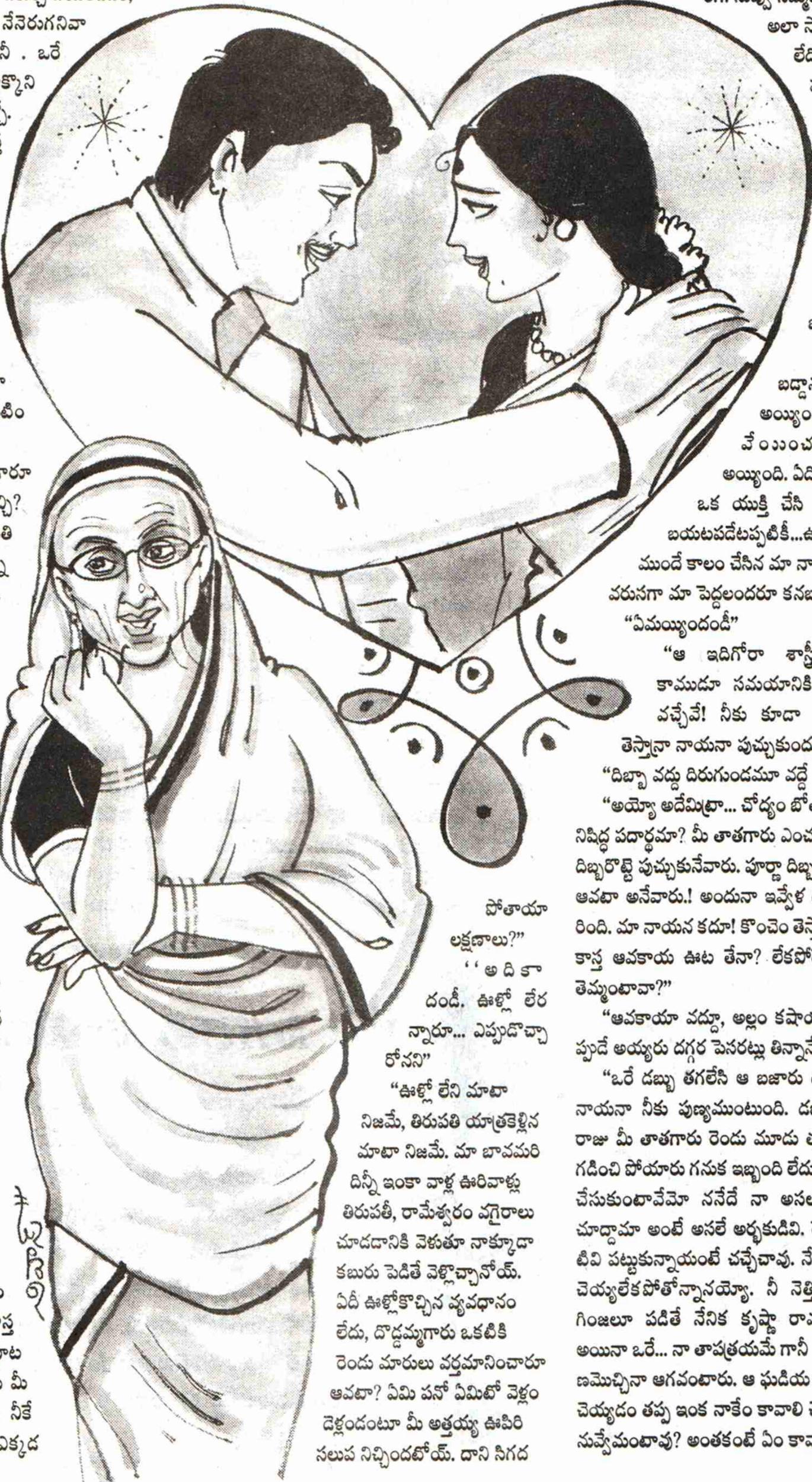
ర్యలు పంతులు నీ చేత గోడకుర్చీ వేయించడం, నీ బండబడ, ఇవన్నీ నేనెరుగనివా ఏమిటా? అవన్నీ నరేగానీ. ఒరే అలా ఆ కుర్చీపీట లాక్కొని శుభ్రంగా దానిమీద కూర్చో. ఈ లోపుగా నేను కాస్త దిబ్బరొట్టె తెస్తాను నోట్లో వేసుకుందువుగానీ” అంటూ లోనికెళ్లింది.

“బామ్మా! బామ్మా! ఎక్కడే బాబూ! చస్తున్నా నీ చెవుడుతో?” అంటూ వచ్చాడు కాముడు.

“ఆ రావోయ్ అల్లుడూ రా.. మీ బామ్మ ఇప్పుడే వంటింట్లోకెళ్లిందిలే”

“మీరా మావయ్యగారూ ఎంతసేపయ్యింది వచ్చి? ఊళ్లో లేరటనే? తిరుపతి యాత్రకెళ్లారని మొన్నా మధ్య ఎవరో అన్నారు. ఎవరు చెప్పా? మా బామ్మయి ఉంటుంది? వారాల శంకరం గానీ అన్నాడా? లేక మీ సుబ్బు చెప్పిందా? ఎవరైతే ఏమయ్యిందిలెండి. ఆ సరే ఎప్పుడొచ్చారే మిటి? అంతా క్షేమమే గదా? యాత్ర బాగా జరిగిందా? చూడవలసిన వన్నీ చూశారా? మరేమీ ఇబ్బందులు పల్లేదు గదా? వెళ్లేటప్పుడు మాటవరుస కన్నా చెప్పేరు కారేమండీ? అత్తయ్యను తీసుకెళ్లొచ్చు గదా? బోలెడు డబ్బు వ్యయమవుతుందనుకుంటారు? ఔనా మావయ్య గారూ?”

“అ.. అ.. ఆగవయ్యా అల్లుడూ అలా ప్రశ్నమీద ప్రశ్న వేస్తే సమాధానం చెప్పగలమటయ్యా? కాస్త ఊపిరి తీసుకో, అలా మాట మీద మాట అనటం అటు మీ బామ్మకే చెల్లింది. ఇటు నీకే చెల్లింది. అయినా ఎక్కడ

రగ. నువ్వు నమ్మవుగానీ అల్లుడూ.. అలా స్నానం చేశానో లేదో ఇలా వచ్చి పడ్డా”

“అలాగ యితే మా బామ్మకు కనబడ్డారన్నమాట”

“అ..అ..కనబడ్డాను నాయనా...కనబడ్డాను. కనబడ్డమూ అయ్యింది, అక్షింతలు వేయించుకోవడమూ అయ్యింది. ఏదో అప్పటికప్పుడు ఒక యుక్తి చేసి తాత్కాలికముగా బయటపడేటప్పటికీ...ఉష్...నేను పుట్టకముందే కాలం చేసిన మా నాయనమ్మతో సహా వరుసగా మా పెద్దలందరూ కనబడ్డారు”

“ఏమయ్యిందండీ”
“ఆ ఇదిగోరా శాస్త్రీ...మరీ... ఒరే కాముడూ సమయానికి నువ్వు కూడా వచ్చేవే! నీకు కూడా కాస్త దిబ్బరొట్టె తెస్తానా నాయనా పుచ్చుకుందువు గానీ”

“దిబ్బా వద్దు దిరుగుండమూ వద్దే బామ్మా!”
“అయ్యో అదేమిటా... చోద్యం బోతావూ, ఇదేమన్నా నిషిద్ధ పదార్థమా? మీ తాతగారు ఎంచక్కా నెయ్యి వేసిన దిబ్బరొట్టె పుచ్చుకునేవారు. పూర్ణా దిబ్బరొట్టె బాగుందేవ్ ఆవటా అనేవారు.! అందునా ఇవ్వేక రొట్టె బాగా కుదిరింది. మా నాయన కదూ! కొంచెం తెస్తాను. దాస్తోపాటు కాస్త ఆవకాయ ఊట తేనా? లేకపోతే అల్లం పచ్చడి తెమ్మంటావా?”

“ఆవకాయా వద్దూ, అల్లం కషాయమూ వద్దు నేనిప్పుడే అయ్యరు దగ్గర పెసరట్లు తిన్నానే”

“ఒరే డబ్బు తగలేసి ఆ బజారు తిళ్లు తినబోకురా నాయనా నీకు పుణ్యముంటుంది. డబ్బుంటే ఆ మహారాజు మీ తాతగారు రెండు మూడు తరాలకు సరిపడా గడించి పోయారు గనుక ఇబ్బంది లేదు. ఆరోగ్యం పాడు చేసుకుంటావేమో ననేదే నా అసలు బాధ. నిన్ను చూద్దామా అంటే అసలే అర్థకుడివి. రేపేదైనా బేదుల్లా టివి పట్టుకున్నాయంటే చచ్చేవావు. నేనా లోగడ లాగా చెయ్యలేకపోతోన్నానయ్యో. నీ నెత్తిన ఆ నాలుగు గింజలూ పడితే నేనిక కృష్ణా రామా అనుకోచ్చు. అయినా ఒరే... నా తాపత్రయమే గానీ కక్కొచ్చినా కళ్ళాణమొచ్చినా ఆగవంటారు. ఆ ఘడియ రావాలని ప్రార్థన చెయ్యడం తప్ప ఇంక నాకేం కావాలి చెప్పు! ఏరా శాస్త్రీ నువ్వేమంటావు? అంతకంటే ఏం కావాలి చెప్పు?”

పోతాయా లక్షణాలు?”

“అది కాదండీ. ఊళ్లో లేరన్నారూ... ఎప్పుడొచ్చారోనని”

“ఊళ్లో లేని మాటా నిజమే, తిరుపతి యాత్రకెళ్లిన మాటా నిజమే. మా బావమరి దిన్నీ ఇంకా వాళ్ల ఊరివాళ్లు తిరుపతి, రామేశ్వరం వగైరాలు చూడడానికి వెళుతూ నాక్కూడా కబురు పెడితే వెళ్లొచ్చానోయ్. ఏదీ ఊళ్లోకొచ్చిన వ్యవధానం లేదు, దొడ్డమ్మగారు ఒకటికి రెండు మారులు వర్తమానించారూ ఆవటా? ఏమి పనో ఏమిటో వెళ్లం దెళ్లండంటూ మీ అత్తయ్య ఊపిరి సలుప నిచ్చిందటోయ్. దాని సిగడ

“మరీ ఈ దిబ్బరొట్టెలకి కొంచెం తేనెపానక ముంటే తెచ్చిపెడుదురా!”

“ఒరే అండం నేను చెప్పేదేమిటీ నువ్వుచెప్పే దేమిటీ, పెళ్లిళ్ల విషయం నేనెప్పుతోంటే నువ్వు తేనె పానకమంటావేమిటా అంటవెధవా? నీకు చింతతోక్కు వేశానుగా? అయినా నీకంత ఆశ కూడదోరేయ్... అదే అంత జిహ్వా చాపల్యం కూడదోరేయ్. పెద్దముండాదాన్ని ఎందుకు చెపు తున్నానో తెలుసుకో”

“అమ్మా దిబ్బరొట్టె తింటున్న పరాకులో ఉండి ఏదో మాట్లాడబోయి ఏదో మాట్లాడాను. మీరు దిబ్బరొట్టెలోకి అనుపానంగా అల్లుణ్ణి అడి గారే అల్లమా ఆవకాయా అని అలా నన్ను కూడా అడిగారేమోననుకున్నానండీ! అందుకనే తేనెపాకం తెచ్చున్నాను”

“ఊ.. ఏదో ఒకటి అఘోరించావులే, అయినా అల్లుడూ గిల్లుడూ అంటూ ఆ వరుసలేవీట్రా అండం. అలాటి ఆశలేవన్నా ఉంటే మానుకో. ఈ ఏటికి మా కాముడికి పెళ్లి చేయబోవడం లేదు. ఏమంత వయసు మీరింది గనుక. అల్లుడట అల్లుడు, ఊ...ఊ...ఇక నువ్వు దయ చెయ్యొచ్చు”

“బామ్మా మరీ రానురానూ నీకు మతిపోతోందే. పాపం కూష్యాండం మామయ్య ఇప్పుడేమన్నాడనే? అంత చిన్నబుచ్చి పంపావు? అల్లుడూ అంటే ఇప్పుడేమ య్యిందేమిటి! నేను మావయ్యా అంటే తను అల్లుడూ అంటున్నాడు. నిన్నేమో అత్తయ్యగారూ అంటున్నాడు. ఈమాత్రానికే అలా అనాలేమిటి?”

“ఒరే కాముడూ నన్ను గురించీ మన వంశపు ఔన్న త్యాన్ని గురించీ నీకు పూర్తిగా తెలీదు. నా పుట్టినంటి వైపూ మెట్టినంటివైపూ అందరూ నిప్పులు కడిగే ఆచార

మీరేమీ అనుకోకపోతే ఒకటడుగుతాను.... ఈ కుక్కని నా స్టూరం?? స్ట్రీట్

వంతులు. అత్యధికులు వేదపండితులూ, మంత్రవేత్తలూ, సిద్ధాంతులున్నూ. మా నాయనగారు స్వయంగా యజ్ఞం చేసినవారు. మీ తాతగారిని చూద్దూ వారు ఘనాపాతి, పరమనిష్ఠాగరిష్టులు, స్నానమూ జపమూ కానిదే పచ్చి మంచినీళ్లు కూడా ముట్టేవారు కారు. ఇక మీ నాన్న ఉభ యభాషా ప్రవీణుడు. ఆ రోజులలో ప్రతి పరీక్షలోనూ మీ నాన్నే ప్రథముడుగా వచ్చేవాడు. అలాంటి వంశంలో పుట్టిన నీకు తన కూతుర్నిచ్చి నిన్ను తన అల్లుడిగా చేసు కోవాలని ఈ ముష్టి కూష్యాండ శాస్త్రి దురలోచన. వీడి తాహతుకు తగినదే వీడి ఇంటి పేరు కూడాను. మనసు అంతరాంతరాల్లో ఉన్న ఆలోచన మాటల రూపం బయ టికొస్తుందనేది శాస్త్రమంగీకరించే విషయమేనాయె! ఈ శాస్త్రి మనసులో వాడి పెద్ద కూతుర్ని నీకిచ్చి చేసి నిన్ను అల్లుణ్ణి చేసుకోవాలని ఉంది. అదే కోరిక మారువేషం వేసుకొని తేనె పానకం అడగడంగా బయటికొచ్చింది. ఇందులో నాకు తెలియనిదేమీ లేదు. వాడి తాహతుకు చింతతోక్కు చాలు గాక చాలు”

“ఏమోనే బామ్మా మరీ గాలిపోగు చేసి నువ్వు లేని పోనివన్నీ ఊహిస్తున్నావేమోనే”
“ఒరే కాముడూ నోరుమూసుకో.. నన్ను మరీ వెరిబాగులదానిగా జమకట్ట బోకు. నిన్ను కని మీ అమ్మ పురిట్లోనే పోయింది. ఆ దిగులుతోనే మీ నాన్న అకాల మరణం పాలయ్యాడు. కొడుకునీ కోడలునీ పోగొట్టుకున్న నేను మగ ఆలో చనా ఆడ ఆలోచనా కూడా నేనే చేస్తూ పసి గుడ్డువైన నిన్ను సాకి సంతరించి ఇంత వాణ్ని చేశాను. ఆస్తిపాస్తుల సంరక్షణ కోసం ఎంత పరిశ్రమ చేశానో ఆ పరాత్ప రుడికే తెలియాలి. అలాంటి నేను లేనిపోని వన్నీ ఊహిస్తున్నానా? అంతే కాదోరే.. నువ్వు ఇటీవల అవసరమైన దాని కంటే

ఎక్కువసార్లే ఆ శాస్త్రి ఇంటికి వెళుతున్నావనీ మన ఇంటి దగ్గర ముట్టుకోను కూడా ముట్టుకోని జామపిందెలని వాళ్ల ఇంటి దగ్గర బాగున్నాయని తింటున్నావనీ ఆ సుబ్బలక్ష్మితో ఎడతెగని ఆలోచనలు చేస్తున్నావనీ నాకు తెలియదనుకోకు”

“ఏమిటే నీకు తెలిసింది? ఏదో ఒకటి రెండుసార్లు వాళ్ల ఇంటివైపుగా వెళ్లాను. ఒకసారో, అరసారో సుబ్బుతో మాట్లాడాను. అది కూడా పే...ద్ద తప్పేనా ఏమిటే?”

“తప్పా తప్పున్నారా! పెళ్లి గాని పిల్లతో అంతంత సేపు ఏముంటాయిరా నీకు రాచకార్యాలు..హవ్స్.. ఎంత అప్రతిష్ట...ఎంత అప్రతిష్ట. నలుగురూ నాలుగు రకా లుగా అనుకోరూ! అయినా మన తాహతెక్కడ? వాళ్ల తాహతెక్కడ? మన సాంప్రదాయమెక్కడా! వాళ్ల సాంప్ర దాయమెక్కడా! ఆ కూష్యంగాడి మేనత్తకు ఎక్కడా గతి లేక ఆఖరుకు శాఖాంతర వివాహం చేశారు ఎరుగు

సిగరెట్ మానేసిన ఫ్రీన్స్

మహేష్ బాబు నటించిన చిత్రం రిలీజై దాదాపు మూడేళ్లవు తున్న మాట అటుంచితే ఓ శుభవార్త చెబుతున్నాడాయన. దాదాపు ఏడాది కాలంగా మహేష్ సిగరెట్ తాగటం మానేశాట్ట. స్కూలుకెళ్లడానికి రెడీ అవుతున్న మహేష్ కొడుకు గౌతమ్- ఇప్పు డిప్పుడే ముద్దుముద్దుగా తెలుగు, ఇంగ్లీషు, హిందీ, మరాఠీ (తల్లి నమ్రతా భాషన్నమాట) నాలుగు భాషల్లోనూ మాట్లాడేస్తున్నాడని మహేష్ మురిసిపోతున్నాడు. బహుశా పిల్లలు ఎదుగుతున్న సమ యంలో తండ్రి సిగరెట్లు తాగడం బాగోదని భావించినట్టున్నాడు. ఎంత మంచి నిర్ణయం కదా!

దువా? అయినా నీకేం తెలుస్తుందిలే.. నిన్న గాక మొన్నటి గుంట వెధవి. ఇంకా చెబుతా విను.. నీకొచ్చిన సంబంధాలన్నీ ఏదో ఒక అవకరమైనవేనని నెమ్మదిగా ఆ పార్కుగాడితోటి చెప్పి తద్వారా నీకు తెలి సేట్లు చేస్తున్నాడు. తెలుసా? ఆమధ్య వీడి పెళ్లాం వచ్చి ఆ కబురూ ఈ కబురూ చెప్తూ, తెచ్చిన మినపనున్నీ నా చేతికిచ్చి మా సుబ్బలక్ష్మి చేసింది చూడండి దొడ్డమ్మ గారూ అన్నప్పుడు కానుకోలేకపోయాను. నెలనాడో..రెణ్ణెళ్లనాడో వీడొచ్చి నన్నడగక పోయినా మన పెరట్లో అరటి చెట్లకి పాదు లుచేస్తే అనుమానించలేకపోయాను. ఇప్ప టికిప్పుడు ఇవ్వేళ వాణ్ణి నమ్మకంగా కుర్చీ పీట మీద కూర్చోబెట్టిన తరువాత గానీ నాకు జ్ఞానోదయం కాలేదు”

“ఏమి జ్ఞానముదయించిందో చెప్పవే బామ్మా నేనూ తెలుసుకొని నంతోషిస్తాను”

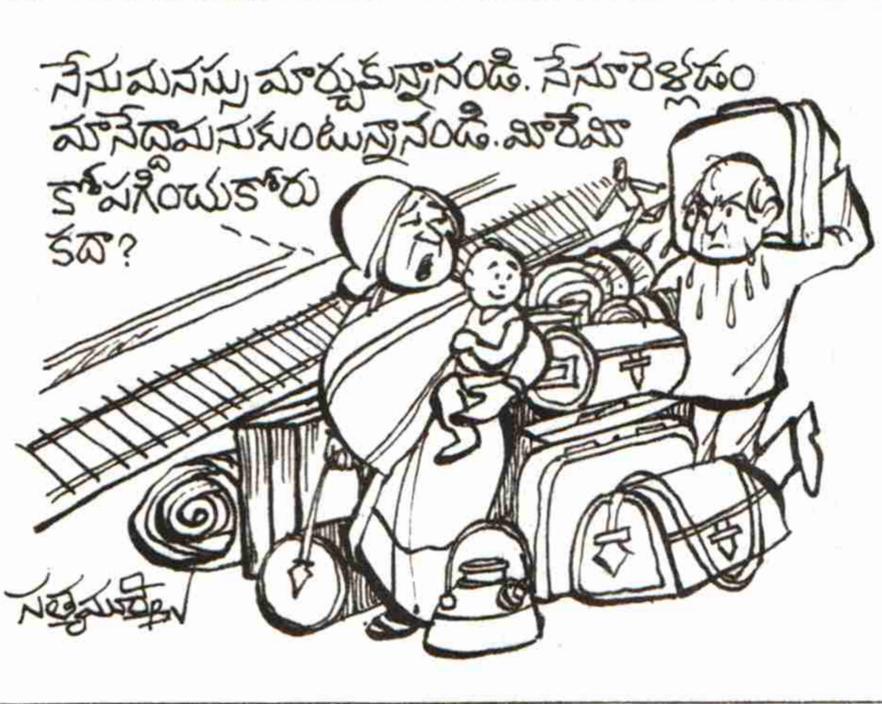
“ఏమి జ్ఞానమా... ఇక నుంచీ నువ్వు కూర్చుంటావే ఇంటి చాయలకు వెడితే నీ కాళ్ళూ, ఆ కూర్చుంటాడు మన ఇంటి చాయలకు వస్తే వాడి కాళ్ళూ చేతులూ కూడా విరిచి మండే పొయ్యిలో పెట్టాలనీ, నీకు వెంటనే పెళ్లి చేయాలనీ జ్ఞానోదయమైందిరా భద్రవాకానా?”

“బామ్మా ... బామ్మా...ఎక్కడున్నావే! ఒకసారిలా బయటకురా!”

“ఎవరదీ...కాముదూ నువ్వేనా, బయటకు రావడా నికి కుదరదురా! మదిలో ఉన్నాను”

“తప్పదు, ఎలాగోలా బయటకు రావల్సిందేనే”

“అబ్బా...ప్రాణం తీస్తాడు పిచ్చిగున్న! కాసేపు ఆగలే వురా వెరి నాగన్నా! వస్తున్నా...వస్తున్నా”

“.....”

“ఏమిటి నాయనా అల్లరీ! చిన్న పిల్లవాడిలాగా! ఆ..ఆ..ఆ...ఇదేమఘాయిత్యంరా కాముదూ? ఆ పనుపు బట్టలేమిటి! ఆ మెళ్లో దండలేమిటి? నీ పక్కన అదెవత్తిరా! దాని మెళ్లో పనుపుతాదదీ కనబడుతోంది. కొంపదీసి దీన్ని గానీ పెళ్లిచేసుకున్నావేమిట్రా? ఇది ఆ కూర్చుంటాడి పెద్దకూతురు సుబ్బ కాదా! ఏమే మీ నాన్న నేననుకు న్నంత పనీ చేశాడన్నమాట. నోట్లో నాలుకలేని నా మనవ డికి మందో మాకో పెట్టి వాళ్ల వశం చేసుకొని నిన్ను కట్ట బెట్టారన్నమాట మీ అమ్మా అబ్బలు. అయ్యో.. అయ్యో ఎంతపని చేశారే వాళ్ల మొఖాలు మందా? ఇంతకు ఇంతా అనుభవించకపోరు”

“అదికాదండీ మామ్మగారూ...వీరు...మీ మనవడు గారూ..వీరే..తొందరపెట్టి...”

“ముందు నోరుముయ్యి అప్రాచ్యురాలా...నోరు కుట్టె య్యగలను”

“బామ్మా ఇందులో సుబ్బ తప్పుగానీ కూర్చొందం

మావయ్య దంపతుల తప్పుగానీ ఏమీ లేదే. తప్పంటూ ఏమన్నా ఉంటే అది పూర్తిగా నాదే. ఇదంతా పూర్తిగా నా ఇష్టం మేరకు నా ప్రోద్బ లంతోనే జరిగింది. నీకు తెలిస్తే నువ్వు కాదం టావేమోననే భయంతో గుళ్లో పెళ్లి చేసు కున్నాం. నీకు ఇష్టమయ్యి నువ్వు రమ్మంటే లోపలికొస్తాం. లేదంటే ఇటు నుంచిటే బయట కెళ్లిపోతాం. ఇంకెన్నటికీ ఈ ఇంటిగడప తొక్కం”

“హరి హరీ అవేం మాటలా కాముదూ! ఒరే నాయనా ఇంత ఆస్తీ హంగూ ఆర్భాటం ఉండీ గుళ్లో పెళ్లి చేసుకోవాల్సిన భర్త నీకేం పట్టిందిరా? నువ్వు పిల్లంటే ఇంత ఇదిగా ఉన్నావని తెలిస్తే నేనే స్వయంగా ఈ పెళ్లి మన ఇంట్లో చేయించకపోయ్యేదాన్నా! ఒరే

కాముదూ నువ్వంటే నాకేమన్నా కోపమో, కక్షో ఉంటుం దిట్రా వెరివాదా! కాకపోతే చిన్నప్పుడే తల్లినీ తండ్రినీ పోగొట్టుకున్నావన్న మమకారంతో నిన్నెక్కువ గారాబం చేస్తే చెడిపోతావనే భయంతో అడపాదడపా అదుపు చేస్తు న్నాను. అంతేగానీ నాకు మాత్రం నువ్వు తప్ప ఇంకెవరు న్నారా, ఈ లోకం మొత్తంలో నాకు కావల్సింది ఒక ఎత్త యితే, నీ సుఖం రెండెత్తులు. కాటికి కాళ్ళుచాచుకు కూర్చున్న నాకు అంతకంటే కావల్సింది మాత్రమేముంది. నాకు గోలోకమైనా నీ ఆనందం తరువాతేరా! పిచ్చి కుంకా! ఎంత అపార్థం చేసుకున్నారా నన్ను నువ్వు, నిన్ను నేనూను. ఒక్కగానొక్క మనవడి పెళ్లి చూడలేకపో యిన దౌర్భాగ్యురాలిగా నన్ను మిగల్చడానికి భగవం తుడు చేసిన ఎత్తు తప్ప ఇది మరేంకాదు సుబ్బా. ఒక్క క్షణం ఆగండే మీ అమ్మనొచ్చి దిష్టి తీయమని కబురు పెడ తాను”

○

తీరిన కారిక!

ఇటీవల రంభ వివాహం కెనడాకి చెందిన భారతీయ వ్యాపారవేత్త ఇండ్రన్తో జరిగిన సంగతి అందరికీ తెలుసు కదా! రంభకి వెంకటేశ్వర స్వామి అంటే ఎంతో భక్తిభా వంట. తన పెళ్లి ఎప్పుడు జరిగినా అది ఆ వీడుకొండల స్వామి సన్నిధిలోనే జరగాలను ఎన్నాళ్లుగానో కోరుకుందిట రంభ. ఇన్నాళ్లకి ఆమె అనుకున్నట్టుగానే తిరుమలలోనే వివాహం జరిగింది. దీంతో తన చిరకాల వాంఛ నెరవేరినం దుకు ఎంతో సంతోషంగా వుందని తెగ సంబరపడుతూ చెప్పుకుంది రంభ.

